

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

غدیر: مشق بیعت برای امتحان ظهور

ما در مهدویت و انتظار همیشه باید به الگو و شاخص به جامعه بدیم، ما وقتی می‌تونیم جامعه رو به سمت ظهور حرکت بدیم که بهش راهکار بدیم.

شاخص انتظار امام صادق علیه‌السلام مطرح کردند:

المنتظر لأمرنا كل مجاهد في سبيل الله المنتظر لأمرنا كالمُتَشَجِّطِ بدمه في سبيل الله

یعنی عملاً انتظار رو حرکت مجاهدگونه می‌داند، حرکت مجاهدگونه چگونه است؟

حرکت مجاهدگونه، آماده باش دائمیه، ما گام اولی که باید برداریم یک آماده باش هست و دو، آماده باش دائمی و استمرار در این آماده باش هست، چه جوریه وقتی انسان آماده باشه عملاً یاره، دغدغه‌منده.

وقتی که انسان مراقبه، محافظه، به تعبیری نگهبان، این دیگه محافظه، این دیگه نگهبان، این دیگه داره مراقبت می‌کنه، این دیگه خودگرا نیست، این دیگه دغدغه خودشو نداره، دیگه دغدغه شخصی نداره، این دیگه علناً دنبال بهره‌وری خودش نیست، دنبال سود بردن نیست، بین عزیزان بزرگوار نماز به آدم آرامش میده، روزه به آدم آرامش میده، *أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ* ما تو دین یاری دنبال او راحت نیستیم، دنبال اون لذت نیستیم، دنبال اون سوده نیستیم.

ما اونجا عملاً مراقبیم، آماده باشیم باز تکرار می‌کنم، ما اینو باید برای جامعه جا بندازیم که انتظار حرجه، انتظار سخته، انتظار یک کار مشکله کار راحتی هم نیست و به تعبیر واضح کار مهمی که باید انجام بدیم این جامعه دیندار باید بشه جامعه دین یار، این جامعه متدین باید بشه جامعه‌ای که دائماً از خودش سوال کنه که من برای دین چه کردم؟ من برای دین چه گامی برداشتم؟ من برای رشد دین چه حرکتی کردم؟

ما جامعه را به گونه‌ای تربیت کردیم که همش دنبال اینه این دین چه سودی برای من داشت؛ اینقدر نماز خوندم چه بهره‌ای بردم؛ نسبت موضوعات دیگه هم همینطور هستن. انقلاب هم همینجور هست. جامعه به گونه‌ای الان تربیت شده که انقلاب چه نفعی برای ما داشت. همون جمله‌ای که به حضرت موسی می‌گفتند: *أَوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيْنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْنَا*؛ ما قبل از اینکه تو بیای اذیت می‌شدیم حالا که آمدی هم اذیت میشیم. ببینید این نوع تعامل با نبی خداست، یعنی؛ فردی به موقعی به گونه‌ای برخورد میکنه که عملاً چه سودی داشت وجود تو برای من؟ چه بهره‌ای من بردم؟ اما ما باید برای جامعه جا بندازیم؛ تو بهره‌ات چی بوده؟ تو خیرت به انقلاب تو ثمره‌رسانیت به انقلاب چی بود؟ تو عملاً چه گامی برداشتی؟ در موضوع غدیر این موضوع تبیین شد تو باید برای امام قدم برداری. مهم‌ترین کار امام حاکمیت امام است، یعنی عملاً امام هر خیری بخواهد برساند، حالا جدای از واسطه فیض بودن، امان بخش بودن، حالا فیوضات امام که کم نیست...؛ اگر یک جامعه بخواهد از امام بهره مند بشه، امام باید حاکم بشه، امام کی حاکم میشه؟ وقتی تو بخواهی؛ وقتی تو بخواهی. یعنی غدیر تبیین این موضوع بود که تو در حاکمیت امام نقش داری نه در امامت امام. امام «وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا» است. جعل امام، جعل خداییه، امام رو خدا انتخاب می‌کنه. عملاً تازه نبی خاتم فقط معرفی می‌کردند؛ یعنی مثلاً امیرالمومنین امام اول شماس، امیرالمومنین امام حسن رو معرفی می‌کنن، امام حسن، امام حسین رو معرفی می‌کنند. جعل، جعل خداست؛ جعل خود اهل بیت هم نبوده؛ اما حاکمیت، جعل مردمه، حاکمیت گام مردمه.

حاکمیت بیعت مردمه، این خیلی مهمه و به طور طبیعی در دین به ما تعلیم دادند تو به نقش پررنگی داری تو موضوع و اگر مهم‌ترین گام اثرگذاری امام حکومته؛ تو باید بسترسازی کنی برای حاکمیت

امام. این خیلی مهمه. وقتی ما این تبیین بشه برامون، وقتی حل بشه برامون، یک وظیفه برای خودمون می‌دونیم، یک رسالت برای خودمون می‌دونیم و دائماً وقتی محاسبه می‌کنیم، مراقبه می‌کنیم: من برای حاکمیت امام چه کردم؟

پس در گام اول ما باید حل بشه برامون که حکومت امام، حاکمیت امام، ظهور امام، ایجاد جامعه توحیدی، تغییر جامعه، رشد جامعه، همه اونایی که تو مبانی ظهور شنیدید پیوسته، این به دست ماست و با تک تک افرادی که برخورد می‌کنیم باید اینو برایشون تبیین کنیم که غدیر به تو آموخت که فقط بیخ یا علی نگیم، غدیر به تو آموخت که فقط علی دوستت دارم، علی عاشقتم، علی کاش امام می‌شدی که امام بودی، کاش حاکم می‌شدی نیست.

باید برای حاکمیت امیرالمؤمنین من قدم بردارم، باید، یه وظیفه است. به تعبیری که امام جواد علیه السلام دارند: «يَجِبُ أَنْ يُتَّظَرَ فِي غَيْبَتِهِ»؛ انتظار را یک عمل واجب می‌دانند، این خیلی مهمه و اصلاً محور واجبات می‌شه، محور واجبات میشه، یعنی وقتی ظهور امام علیه السلام، حکومت امام، احیای واجباته؛ از بین بردن نظام سلطه است؛ از بین بردن طاغوته. این خودش یه عمل واجب است. اینو باید جا انداخت برای جامعه.

طرف مثلاً نماز صبحش کمی دیر بشه غصه می‌خوره، درستم هست، خدایی نکرده نمازش قضا میشه نگران هست گاهی محاسبه می‌کنه من امروز نماز اول وقت خوندم یا نخوندم؟ نمی‌دونم؟ من فلان عبادتو انجام دادم یا ندادم؟ اما ما محاسبه‌ای که من امروز برای ظهور چه کردم، اینی که به گردن منه، اینی که فرض بر منه، اینی که واجبه بر منه، این آماده باش تو وجودم باشه. من امروز برای ظهور قدم برداشتم یا نه؟ من اثر وجودیم برای تعجیل در فرج چی بوده؟ من چه گامی برای تعجیل فرج امام برداشتم؟

من چقدر جامعه رو با ظهور آشنا کردم؟ من چقدر دوران غیبت رو تبیین کردم؟ اینا موضوعاتی است که باید ذهن جامعه رو بهش درگیر کنیم و این اتفاق تو غدیر رخ داده. تو غدیر پیامبر می‌خوان نشون بدن، این کار رو پیامبر می‌تونستن تو مکه انجام بدن. می‌شد؛ چرا از مکه خارج میشیدی؟ چرا توی بیابانی قرار می‌گیرید؟ چرا میگید همه برگردند؟ چرا توقف می‌کنید؟ چرا؟ چرا؟ همه اون چه که در مورد غدیر شنیدید. این اتفاق تاریخی باید بماند تو اذهان.

همین اتفاق تاریخی باید بماند؟ همین که جامعه با علی بیعت کرد باید بماند؟ نه؛ اینکه مردم نقش دارند در موضوع باید بماند. این بعثت مردم تو ذهن‌ها باید بماند. این مهمه، این مهمه. و الا پیامبر همه صحرای عرفات یه تیکه می‌گفتن، همه جمع بشید، چی مهم‌تر از بیعت امام. به طور طبیعی از ذهن‌ها می‌رفت تو ذهن‌ها نمی‌ماند. توجه بهش جدی نبود. غدیر خودش باید یک موضوع باشه یک اتفاق باشه. باید عملاً یک جریان رو تو عالم ایجاد کنه و نقش مردم تو حاکمیت. اینکه در دین مبین اسلام اینقدر به این نقش توجه شده. ما هرچه این نقش رو پررنگ‌تر بدانیم، ظهور نزدیکتر میشه. هرچه مردم بدانند فقط الان روز عید غدیر، روز بیان فضائل امیرالمؤمنین نیست، اینها باز اشتباهاتی است که ما داریم می‌کنیم، بله فضایل مولی‌الموحدين باید معرفی بشه، روزه غدیر روز امامت امیرالمؤمنین نیست، آغاز امامت حضرت علی نیست.

ما یک موقعی تو غدیرا همش آمدیم سرگرم شدیم به فضائل امیرالمؤمنین. نه، غدیر مهم‌ترین روز ساله، خیلی مهمه‌ها و غدیر رو حتی گفتن استغفارم بکنید، توبه هم بکنید، یعنی روز معنویت است. روز دعاست، روز مناجاته همه ویژگی‌ها رو غدیر جمع کرده، همه زیبایی‌ها رو، همه خوبی‌ها رو، که چی؟ مگه این غدیر چه روزه؟ تو غدیر باید برای مردم تبیین شه که اگر علی بن ابیطالب سلام الله علیهما؛ سلام بر خودشون و پدر بزرگوارشون؛ بناست حاکم بشه، باید شما بخواید. وقتی می‌گیم باید

شما بخواهید نه اینکه اختیاریه نه. طرف می‌گه خب نمی‌خوام نه؛ باید شما بخواهید یعنی یه فرضی ست که بر عهده شما گذاشته شده. تو عید غدیر باید جامعه بفهمد که کس است برای خودش، جایگاه داره تو عالم هستی، براش یه کار مهمی تعریف شده، اون کار مهمه چیه؟ بستر سازی برای حاکمیت امامه. الان امام غائب کیه؟ وجود نورانی حضرت حجت علیه السلام. باید ذهن جامعه درگیر این موضوع بشه. آقا یه غدیر دیگه هم گذشت چرا رخ نداده؟ چی شده رخ نداده؟ به تعبیر حضرت امام رحمة الله علیه همیشه فقط بگیم عجل... عجل... عجل... عجل نمیشه فقط بگیم یا حجت بن الحسن عجل علی ظهورک، به تعبیر این ولی خدا، تو باید برای تعجیل قدمی برداری. اگه خواستته، اگه میلته، اگه میگی یک جمعه دیگه هم گذشته نیامدی... تو باید قدم برداری. این «تو» مهمه. اینی که ما برای یه بچه، برای نوجوان، برای زن، برای مرد، برای تک تک افراد جامعه، اینو تعیین کنیم مهمه. ظهور اگه تا الان رخ نداده ما بیعت نکردیم، ما بیعت نکردیم، و اینکه هر سال غدیر داره تکرار میشه و هر سال غدیر داره احیایتر میشه برای آماده شدن ذهن ماست... برای اینکه ما موضوع رو فراموش نکنیم، برای اینکه با موضوع فاصله نگیریم، و این خیلی مهمه. و عزیزان بزرگوار ما روی این موضوع خیلی باید وقت بگذاریم من ذهنم اینه که ما تو غدیر هم داریم مسیر اشتباه می‌ریم یعنی توی عید غدیرم فقط یک شادباش خوبی است، یک جشن خوبیه.

تصور می‌کنیم این روز بیعت باید زنده نگه داشته شود، بله؛ اما چگونه؟ این چگونگی شو دیگه وارد نشدیم. چگونه باید زنده نگه داشته بشه. غدیر پویا چه غدیریه؟ غدیر زنده چه غدیریه؟ غدیر اثرگذار در عالم هستی چه عید غدیریه؟ اینو هنوز حلش نکردیم. بیخود نیست که عید غدیر گفتن ندبه بخوانید، چرا گفتن ندبه بخوانید؟ چرا گفتن در عید غدیر، صبح عید دعای ندبه بخوانید. دنبال امام عصرتون بگردید، توی عید غدیر این‌های ندبه رو بگید، توی عید غدیر باین‌های ندبه رو بگید. تو عید غدیر ببینید چه شده امامتون غیبتش اینقدر طولانی شده؛ این سواله. این سوال باید ذهن جامعه رو درگیر کنه. برای چی یک غدیر دیگه هم گذشت و ظهور رخ نداد و فرج اتفاق نیافتاد و آقا نیامد. اینو باید جدی درگیر بشیم. اگه درگیر شدیم حرکت می‌کنیم، گام برمی‌داریم اگه این رسالت رو متوجه شدیم به سوی وظیفه، انشاء الله می‌تونیم به نتیجه برسیم

السلام علیکم ورحمة الله.